

Međunarodni sud za krivično gonjenje lica
odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 5. jul 2010.

Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. John Hocking

Nalog od: 5. jula 2010.

TUŽILAŠTVO

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**NALOG PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA DA SE OPTUŽENOM ZABRANI
OBJAVLJIVANJE INFORMACIJA KOJE SU MU OBELODANJENE SAMO ZA
POTREBE ODBRANE**

Tužilaštvo:

g. Mathias Marcussen

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

PRETRESNO VEĆE III (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Međunarodni sud),

REŠAVAJUĆI po zahtevu koji je tužilaštvo podnelo 23. juna 2010. godine da Veće potvrdi svoje prethodne odluke kojima se Vojislavu Šešelju (dalje u tekstu: optuženi) ograničava objavljivanje dokumenata koji su mu obelodanjeni za potrebe odbrane i da naloži optuženom da koristi dokumente koji su mu obelodanjeni na osnovu pravila 66(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) samo za pripremu svoje odbrane (dalje u tekstu: Zahtev),¹

IMAJUĆI U VIDU "Odluku po zahtevu optužbe za izdavanje naloga o neobelodanjivanju", donesenu u ovom predmetu na javnom osnovu 13. marta 2003. godine (dalje u tekstu: Odluka od 13. marta 2003),

IMAJUĆI U VIDU "Odluku po zahtevu optužbe za neobelodanjivanje materijala dostavljenog na osnovu pravila 66(A)(ii) i 68 i za zaštitne mere za svedoke tokom prepretresne faze", donesenu u ovom predmetu na javnom osnovu 11. februara 2004. godine (dalje u tekstu: Odluka od 11. februara 2004),

IMAJUĆI U VIDU javnu Usmenu odluku koju je ovo Veće donelo 14. juna 2010, dozvoljavajući optuženom da svoje knjige objavljuje na sopstvenu odgovornost, bez obaveze da ih prethodno da na uvid Veću i na kontrolu Sekretarijatu, ali podsećajući ga da je obelodanjivanje poverljivih informacija kojim se krše nalozi nekog veća o zaštitnim merama podložno kažnjavanju zbog nepoštovanja suda na osnovu pravila 77 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Odluka od 14. juna 2010),

IMAJUĆI U VIDU "Uputstvo o ograničavanju distribucije materijala koji je optužba obelodanila odbrani putem elektronskog sistema za obelodanjivanje (IT/219/Rev. 1)" usvojeno 6. novembra 2003. (dalje u tekstu: Uputstvo iz 2003), na osnovu kojeg

¹ "Hitni zahtev tužilaštva za izdavanje naloga kojim će se optuženom zabraniti da objavljuje obelodanjeni materijal", poverljivo, 23. jun 2010. godine, par. 1, 11, 21.

dokumenti obelodanjeni putem elektronskog sistema za obelodanjivanje ne smeju biti obelodanjeni javnosti,

IMAJUĆI U VIDU članove 20(1), 21(2) i 22 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut),

IMAJUĆI U VIDU pravila 19, 53(A), 54 i 75 Pravilnika,

BUDUĆI da tužilaštvo navodi više razloga u prilog Zahtevu,

BUDUĆI da tužilaštvo, kao prvo, tvrdi da je optuženi pokazao svoju nameru da nastavi da objavljuje dokumente koji su mu obelodanjeni za potrebe odbrane, ne mareći za njihov poverljivi karakter i bezbednost svedoka u ovom predmetu, imajući u vidu njegovo ranije ponašanje i nedavne izjave na pretresima 11. maja i 14. juna 2010.,²

BUDUĆI da tužilaštvo, kao drugo, tvrdi da Odluka od 13. marta 2003. i Odluka od 11. februara 2004. kojima se optuženom nalaže da ne objavljuje dokumente koji su mu obelodanjeni na osnovu pravila 66(A), 66(B) i 68, kao i Uputstvo iz 2003. dostavljeno optuženom na b/h/s 18. septembra 2007, ostaju merodavni u ovom predmetu,³

BUDUĆI da tužilaštvo zatim tvrdi da dokumenti koji su obelodanjeni optuženom na osnovu Pravilnika samo za potrebe pripremanja odbrane (dalje u tekstu: Dokumenti) treba da ostanu poverljivi na osnovu pravila 22, 53(A), 54 i 75 Pravilnika i jurisprudencije, kao i u svrhu doslednosti u odnosu na "Odluku o davanju dokaznih predmeta na uvid javnosti" koju je Veće donelo na javnom osnovu 18. novembra 2008.,⁴

BUDUĆI da tužilaštvo takođe tvrdi da pripremanje odbrane ne primorava optuženog da javnosti obelodanjuje informacije ili Dokumente koje mu je tužilaštvo dostavilo tokom suđenja i da rizik vezan za objavljivanje tih informacija ili Dokumentata, posebno kad se

² Zahtev, par. 2-6.

³ Zahtev, par. 7-10.

⁴ Zahtev, par. 12-17.

radi o bezbednosti svedoka, opravdava da Veće izda novi nalog kojim potvrđuje prethodne,⁵

BUDUĆI da tužilaštvo, najzad, obaveštava Veće da ima nameru da dâ do znanja trećim licima da mogu da budu krivično gonjena zbog nepoštovanja suda na osnovu pravila 77 Pravilnika ukoliko učestvuju u objavljivanju tih informacija i Dokumentata,⁶

BUDUĆI da tužilaštvo stoga traži da Veće: (i) potvrdi Odluku od 13. marta 2003. i Odluku od 11. februara 2004; (ii) potvrdi merodavnost Uputstva iz 2003 u ovom predmetu; (iii) naloži optuženom da trećim licima ne obelodanjuje dokumente koje mu je tužilaštvo dostavilo na osnovu pravila 66(B) Pravilnika; (iv) ako optuženi treba da obelodani takve Dokumente trećim licima, kada je to direktno i izričito potrebno za pripremanje odbrane, treba da obavesti ta treća lica da moraju čuvati poverljivost tih informacija, ne obelodanjivati ih nikom drugom i vratiti ih optuženom kada to više nije potrebno za pripremanje njegove odbrane; (v) podsetiti na odredbe pravila 77 Pravilnika,⁷

BUDUĆI da Veće smatra da su Odluka od 13. marta 2003. i Odluka od 11. februara 2004. kojima se optuženom nalaže da ne obelodanjuje dokumente koje mu je tužilaštvo dostavilo na osnovu pravila 66(A), 66(B) i 68, i dalje merodavne u ovom predmetu i da ih stoga optuženi mora poštovati,

BUDUĆI da Veće smatra da je Uputstvo iz 2003 – s obzirom na to da je u skladu s odredbama Statuta i Pravilnika i da je dostavljeno optuženom na jeziku koji razume, tj. na b/h/s, 18. septembra 2007 – merodavno u ovom predmetu i da ga optuženi stoga mora poštovati,

BUDUĆI da Veće napominje da su sve odluke i tekstovi koji se pominju u ovoj odluci javni i, posebno, da je Odluka od 14. juna 2010. izrečena usmeno na javnom pretresu i prenesena na srpskoj televiziji,

⁵ Zahtev, par. 18-19.

⁶ Zahtev, par. 20. Veće smatra da zbog te namere tužilaštva ova odluka treba da bude javna kako bi se obezbedilo da treća lica mogu da budu o njoj obavješteni.

⁷ Zahtev, par. 21.

BUDUĆI da Veće stoga smatra da su optuženi i treća lica potpuno obavješteni o tome da su obelodanjivanje poverljivih informacija i Dokumentata i/ili kršenje naloga koje su izdale sudije Međunarodnog suda kažnjivi kao nepoštovanje suda na osnovu pravila 77 Pravilnika, odnosno kaznom od sedam godina zatvora i/ili novčanom kaznom od 100 000 evra,

BUDUĆI da Veće, osim toga, smatra da je optuženi već bio obavješten o tome kada može da obelodani takve informacije ili Dokumente trećim licima, naime kada je to direktno i izričito potrebno za pripremanje njegove odbrane, i da mora da obavesti ta treća lica da moraju da čuvaju poverljivost tih informacija, da ih ne obelodanjuju nikom drugom i da mu ih vrate kada to više nije potrebno za pripremanje njegove odbrane,⁸

BUDUĆI da Veće smatra da se tužilaštvo, ukoliko to želi, moglo već uveriti o potpunoj obavještenosti trećih lica na tu temu, bez potrebe da Veće ponovo donosi odluku po tom pitanju,

IZ TIH RAZLOGA

NA OSNOVU članova 20(1), 21(2) i 22 Statuta i pravila 19, 53(A), 54, 73 i 75 Pravilnika,

PROGLAŠAVA Zahtev bespredmetnim.

Sastavljeno na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na francuskom.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 5. jula 2010. godine,
U Hagu (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]

⁸ To je precizirano "Odlukom u vezi sa usvajanjem zaštitnih mera", poverljivo, 30. avgust 2007.